

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrtve za enkrat 16 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprte reklamacije so poštnine proste.

Ne pozabite na se!

Mnogi stanovi človeške družbe že imajo danes sredstva, s katerimi si branijo in pridobivajo stanovske koristi. Uradniški stanovi imajo mogočne državne zveze, s katerimi uplivajo pri volitvah na poslance; na razpolago so jim tudi vsi najrazširjenejši časniki, v katerih obdelavajo javnost za svoje težnje. Obrtniki in trgovci imajo stanovske zadruge, zraven pa uplivne in mogočne trgovske in obrtne zbornice. V teh zbornicah njihovi odposlanci javno razpravljajo o stanovskih zadevah, in vse, kar tukaj zaželijo, pride pred javnost in pred deželne in državne oblasti. A tudi časopisja se znajo trgovci in obrtniki posluževati, upoštevajoč neprecenljiv upliv tiska na merodajno javnost. Tudi tovarniški delavec ima sredstva v svojo obrambo; najsilnejše njegovo orožje je stavka ali štrajk. Kadar s svojo plačo večina delavcev ne more več izhajati, tedaj ustavi delo. Tovarnar ima samokres na prsih, ali ngoditi delavcem ali pa opustiti podjetje! S tem orožjem delavci zmagujejo!

Le jeden stan je, ki se da pobleвно kakor jaguje gnati v mesnico, to je kmečki stan. Žalji se mu delajo na rokah, pot mu kaplja s čela od velikega napora, suh je in zdelan in zbit kakor lau, toda on si ne zna pomagati. Pokorno si da nalagati nova davčna bremena, pod ceno prodaja svoje pridelke, po zimi se brani z gladom, po leti pa s prevelikim delom, zraven pa z občudovanjem gleda velikodušno vlado, kako deli dobrote drugim stanovom širne naše države.

Ali si kmetje ne morejo pomagati? O, si morejo! Kmečka društva, ki bodo zagovarjala vaše

stanovske težnje si lahko snujete, kakor uradniki. Kmetijske zbornice lahko dobite kakor trgovci in obrtniki. Državni zakon v tej zadevi je že sklenjen in samo na deželne zборе vam je treba pritisniti, da se tudi po deželah izvede. In kar je štrajk za delavca, to so za vas pridelki. Skrbeti morate, da po združnem potu postanete vi gospodarji svojih pridelkov, da jim vi narekujete cene, in potem lahko uplivate na lačno človeško družbo kakor delavec na tovarnarja. Pridelki so vaša moč, v njih spava in počiva vaša sila, kojo morate znati izrabiti. Tudi časopisov vam ne manjka, ki so vam vedno na razpolago. Toda posluževati se jih morate in sicer res v svojo stanovsko korist. Kaj pomagajo osebni napadi, kaj pomaga blatenje „farjev“, kakor nekateri kmetje delajo v „Štajercu“, kaj pomaga potegovanje za tuje jezike, nič, ampak v časnikih spravljate svoje stanovske zahteve na dan. Pišite o njih ter prisilite javnost, da se o njih razpravlja in govori.

Kmetje, to so vaša orožja, poslužujte se jih v svojo korist! Za vse mogoče želje drugih ljudi se dajate izrabljati, na se pa pozabljate!

Politični ogled.

Državni zbor. Nujnost predloga vsenemcev, naj se da Galiciji samouprava, ni bila sprejeta. Tudi nujnost predloga čeških poslancev glede pregleda ustave, je bila odklonjena. Nato je zbornica sprejela zakon zaradi zboljšanja uradniške pokojnine in zaradi pokojnine vdov uradnikov. V petek dne 30. m. m. se je državni zbor zaključil in se snide zopet dne 27. aprila.

Kmečki poslanci in volilna preosnova. Dne 28. in 29. marca so imeli državni poslanci, ki

zastopajo kmečke občine, posvetovanja zaradi volilne preosnove. Mnogi poslanci so povdarjali, da je sedaj tako posvetovanje že prepozno, ker je vladni predlog že izdelan in poslanski zbornici predložen. Zjedini so se, delati na to, da se izločijo nekateri obrtniški kraji iz kmečkih volilnih okrajev.

Nemška kmečka stranka v državnem zboru. Nemški kmečki poslanci iz Češkega so se združili v posebno nemško kmečko (agrarno) stranko. Ker šteje stranka zdaj osem poslancev, zadobi v državnem zboru pravice samostalnega kluba, kar je za volitve v odseke velike važnosti.

Vinogradniška postava. Vinogradniški odsek v državnem zboru, ki se bavi sedaj z vprašanjem, kako braniti pristne vinske pridelke proti vinožrčkim pančarijam, je imel zopet sojo, v kateri je predsedoval naš poslanec Robič. Sklenili so, da poslanca dr. Ploj in Marchet predelata odsekov načrt vinogradniške postave v sporazumu z vlado do 6. majnika.

Deželni zbor kranjski. V ponedeljek dne 2. aprila je imel deželni zbor kranjski sejo, katero je pričakovala z nspeto pozornostjo ne samo slovenska ampak vsa avstrijska javnost. Vlada je predložila deželnemu zboru novo volilno osnovo. Zastopstvo stanov naj ostane kakor je dosedaj, namreč skupina veleposestva, mest in kmečkih občin, a tem se naj pridruži nova splošna skupina, v kateri se voli po načelu splošne in enake volilne pravice. Nova skupina naj dobi deset poslancev, kmečka skupina jih obdrži 16, mestna 10, veleposestniška 10 in tudi ljubljanski škof ima sedež in glas v zbornici. Slovenska ljudska stranka in veleposestvo se nista v prvi seji nič izjavili, ali sta zadovoljni s premembo ali ne, le liberalna stranka je že izdala izjavo, da odločno odklanja vladni predlog. Celo naravno, ker po njem izgubi v deželni zbornici vso moč!

Liberalni zaupni shod na Kranjskem. O tem shodu je na ljubljanskem zborovanju volilcev zadnje nedelje dne 1. aprila v Ljubljani izprego.

LISTEK.

Za križ in svobodo zlato!

Balkanska povest. Spisal I. V. Starogorski.

(Dalje.)

Za Boga?! V gorovju in nismo se srečali?!“ je vzkliknil Slaviša.

„Da, vodil ga je oni Glišo, ako se ga še spominjaš, da bi ujeli tebe. Naleteli so na begunce, kjer je bila Kosenka z Vjerušo in vse poklali.“

„Glišo?“ Slaviša je vzdignil roke proti nebu. „Jezus, lastni ljudje služijo sovragu tvojemu in domovine! — Ali dobim ga!“

„On je že sojen,“ reče Kosenka. „Ko sva hotela pobegniti z Vjerušo, nama je zastavil pot. Vjeruša ga je pobil in jaz sem odbežala sama.“

„In Vjeruša?“

„Rekel je, naj bežim, on da ostane sedaj, da jih zmoti. Slišala sem še, da je klical stražo.“

„Vedel sem, da jim napravi zmedo! Čudno, da nekaj namerava! Tovariši, nočaj posetimo bega v Gajdi!“

„Turkov je mnogo!“ je rekla Kosenka.

„Pomoči ne moremo čakati, ker nam prej odiče v mesto. Sv. Martin in sv. Jurij nam pomagata!“

Ko so slišali vstaši, da odrinejo na plesišče, kjer se z noži in smodnikom pozdravlja, se jih poloti razbrzdano veselje. Že, da se je našla Kosenka, so vriskali in pevali, sedaj pa je postalo še vse veselejše. Meči in handžari so se lesketali, čepice

letele v zrak, prav kakor takrat, ko so menili odriniti reševat Slavišo in Žarka. Še večji ponos jih je navdajal, ker so imeli med seboj poveljnika, ki jim je zagotavljal poraz sovragov. Nek glas je jel peti in odzvali so se drugi:

„Aj, aj, mili Bože, daj, ili ljubū, ili raj...“

Med tem ko so vstaši zapuščali Borovice, je divjal Osvinbeg v Gajdi. Izgubo Kosenke ni mogel preboleti in je razsajal, kakor okrutnež. Njegovo jezo so čutili bližnje vasi. Tam, kjer so prebivalci pobegnili, je opustošil in požgal vse, v drugih pa polovil, kar je našel in se znašal nad njimi. Moške je moril na mestu, ženskam, posebno mladim, je pa pripravljajl muke. Vojaki so se znašali nad njimi bujše kot živina in jih polagoma morili. Prava Sodoma in Gomora! Mlade ženske so pa vzeli seboj.

Nastala je noč. Mesec je vzplaval na nebesni obok, ali zakrili so ga oblaki, ki so se vlačili ob obzorju. Okrog turških ognjev so razsajali Turki in se krohotali solzam ugrabljenih mladih žen in deklet. Tupatam je vzel kateri ogorek in ga pritisnil na noge devici ali na prsi, kamor je pač dosegel. Nekateri je obšla že slabost in so se onesvestile. Lopovi so je prijeli za noge in je pomolili nad ogenj, da so lasje v bujnem ognju zaplapolali. Od bolečin se zvijajoči žrtvi so še konečno zarezali vrat.

Turške straže so skrbno čule.

Bilo je že pozno, ko je zaskovikala sova.

„Ibrahim,“ pokliče stražnik tovariša. „Ali si slišal?“

„Sova je bila!“

Za nekaj časa reče zopet oni:

„Ibrahim, pri Mohamedu, v tem kraju je mnogo sov!“

Ibrahim jame poslušati. Tupatam se je slišalo kako je zakričala sova.

„Res, Izmail, mnogo sov je tu!“

„Ibrahim, mene je strah teh ptičev?!“

„Strahopetnež, da bi ne videl raja! Kaj ti more sova?“

„Kaj pa, ako niso sove?“

„Kdo pa?“ vpraša Ibrahim in zopet poslušaj. Ker pa je bilo vse tiho, se pomirita.

Kmalu na to zopet opozori Izmail tovariša na šum.

„Kaj se plašiš? Veter je zganil vejevje, ali pa kako stvar.“

Ali bili so vstaši ogleduhi. Videli so vse, kar so počenjajli Turki. Obkolili so celo vas in čakali povelja. Ni preteklo pol ure potem, kar se zasveti vas. Požar izbruhne na dveh koncih in objame naglo vso vas.

Turki osupnejo. Jamejo kričati in se umikati iz vasi, da jih ne pokoplje goreče tramovje.

V tem so pa jele od vseh strani pokati puške. Pri svitu ognja so videli vstaši meriti in streliti so postajali vedno gostejši. Luna je stopila iz oblakov, kakor priča in oznanjevalka, da je nočaj napočila ura osvete. Tako se je vnela bitka ob mesečni svetlobi in svitu ognja. Turki so jeli streljati in se zagnali v jedno smer, da pretgajo vstaški oklep in jim pridejo za hrbet. To se jim poareči, ker je bilo vstašev premalo. Sama hrabrost pa ne vzdrži šte-

voril vodja Slovenske ljudske stranke dr. Šušteršič te-le besede: „Na liberalnem zaupnem shodu so govorili o volilni reformi (spremembi) za državni zbor in tu opazimo nekaj čudnega. Zahtevali so, naj se dasta mestom še dva mandata, ki se naj vzameta kmetom, potem pa so še protestirali (ugovarjali) proti razdelitvi mandatov na Koroškem. To je bilo vse. Pogrešali pa smo protesta (ngovora) proti temu, da bi se 10.000 Kočevarjem dal poseben mandat. To je čudno. Največja nevarnost je, da Kočevarji dobe en mandat. Za to se potegujejo vse nemške stranke. A o tem se ni čul noben glas protesta. To pripočamo v premislek! Drugič pa niso nič protestirali proti krivici, ki se godi štajerskim Slovincem, ki dobe le šest mandatov, namestu osem, in proti temu, da dobe Nemci na Spodnjem Štajerskem en mandat na tako čuden način, da so združili vsa nemška gnezda za poslanca Pommerja. To je čudno! Naredili so liberalci tako, ker upajo, da bodo s pomočjo Nemcev dosegli 2 mestna mandata! Za to so pripravljene prodati celo slovensko narodnost za en groš. (Pritrjevanje.) To je največja infamnost (nesramnost) od stranke, ki je trdila, da sem prodal jaz Štajerce in Korošce.“ Mi dostavljamo, da so tudi na Štajerskem nekateri tako nesramni ter ponavljajo to liberalno laž, samo da bi s tem spravili ob kredit stranko, koju vodi dr. Šušteršič in s katero delujejo skupno v državnem zboru tudi naši štajerski poslanci. Vsakemu liberalnemu lažniku se naj v tej zadevi odločno zaveže jezik!

Kmečki listi na Nemškem. Tednik kmečkega društva na Bavarskem izbaja v 85.000 izvodih in sicer ima 8 strani strokovne vsebine, po 28 strani pa naznanil. Pri nas se kmetje še vse premalo brigajo za svoje kmečke časnike.

Razne novice.

* † Profesor Luka Zima. Dne 18. marca ob 4. uri popoldne so v Varaždinu spremili k večnemu počitku znamenitega štajerskega rojaka, prof. Luka Zima. Rodil se je 13. oktobra 1830 v Jurjevem selu župnije Majšperg. Gimnazijo je pohajal do 8. razreda v Mariboru, 8. razred in maturo je pa z odliko dovršil v Zagrebu. Potem je študiral na vsučilišču v Gradcu in Pragi. Dopršivši vsučiliščne nauke, je v jeseni l. 1856. odšel v Karlovec, kjer je služboval kot profesor polnih 20 let. Dne 15. oktobra 1876 je nastopil profesorsko službo na kr. gimnaziji v Varaždinu, kjer je služil 16 let, potem pa je stopil v pokoj. Kot vpokojenega profesorja ga je pa srbska vlada poklicala na visoko šolo v Beogradu, kjer je postal profesor grškega jezika, a je zaradi slabih oči čez 4 leta moral odstopiti. V priznanje njegovih zaslug ga je srbski kralj odlikoval z redom sv. Save. Potem je živel v pokojni zopet v Varaždinu, kjer je vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti umrl. Luka Zima je bil eden najboljših poznavalcev hrvaškega jezika in jugoslovanskega pesništva. V programih karlovačke in varaždinske gimnazije je napisal mnogo lepih člankov,

vilu. Nastale so posamezne gručice in tolpe, boreče se na svojo roko. Zvenk orožja je polnil in dramil tiho noč, streli, hropenje in vzkliki so se spajali s prasketanjem ognja. Vstaši in Turki so se borili mož proti možu.

Največjo grozo je razširjal Slaviša in Žarko. Kakor povsod, so se Turki ogibali obližja Slaviše in branili so se le oni, ki so bili prisiljeni. Pa šli so v gotovo smrt.

Ilija, oni ogromni vstaš, je pa mahal s svojo lopato, da so se priklanjale turške glave, kakor težka rž pred vetrom. Kamor je stopil, je širil grozo. Sopol in gledal je kakor podivjani bik in rjul, da so turški meči nehote omahovali. Tu so bežale gručice Turkov, tam vstašev. Ilija, kjer je zagledal silo, je privrešal kakor tiger in razgnal kakor veter suho listje.

„Šejtan, sam šejtan!“ so vpili Turki. Le Osvinbeg je še vžigal pogum. Mraz ga je tresel, ko je videl delo Ilije in srce se mu je stiskalo strahu, videč, da se mu bliža vedno bolj grozni Slaviša. Hrabril je svoje in jih zbiral krog sebe...

Ko se je oglasilo orožje vstašev, je Vjeruša planil po koncu.

„Pokažite vam,“ je momljaj, „tudi jaz vam pokažem, da je moja glava vredna več, kakor turške kuge. — Tfu... dovolj dolgo sem moral biti med temi grdeži in jim govoriti. Gospod Kriste mi oprostite, da sem jim lagal.“

Ali jela mu je presti huda.

Vstaši ga niso poznali in moral se je varovati, da ga ni kateri poslal v vice.

zato ga je jugoslovanska akademija v Zagrebu ime novala dopisujočim članom. Kot akademik je napisal mnogo učenih člankov, katere je akademija izdala v svojem „Radu“. Delal je čast Slovincem med Hrvati. N. v m. p.!

* Umrl je v Gradcu pri usmiljenih bratih notarski koncipient dr. Alojzij Pečar, star še le 35 let. N. v m. p.!

* S šole. Za nadučitelja na nemški šoli v Ljutomeru je imenovan tamošnji učitelj Franc Derziatsch, za nadučitelja na mestni deški šoli v Mariboru pa tamošnji učitelj Karol Schmidl. Stalno so imegovani za učitelje oziroma učiteljice: v Ovenu tamošnja začasna učiteljica Marija Kocuvan, pri Sv. Jurju ob Štavnici tamošnja začasna učiteljica Eriinda Bernard, na Stari gori Avgust Lah iz Križev pri Ljutomeru, v St. Janžu (okraj Šoštanj) tamošnja začasna učiteljica Marija Puc, v Šmartnu pri Slovenjgradcu tamošnji začasni učitelj Karol Barle, na dekliški ljudski šoli v Trbovljah-Vode tamošnja začasna učiteljica Ana Lapornik, v Št. Rupertu nad Laškimi Jožefa Derstvenšek od Sv. Antona (Leskovec), na ekspozituru v Lokavcu (Loka pri Zidanemmostu) tamošnji začasni učitelj Ferdinand Laurenčak, na okoliški slovenski šoli v Laškem Ribard Pezdevšek iz Reke, na nemški šoli v Ljutomeru tamošnji učitelj-suplent Albin Kalcher; v pokoj je stopila učiteljica Katarina Janovica v Konjicah.

* Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali sledeči p. n. dobrotniki in dobrotnice: Dr. Pipuš mesto venca na grob gospe Rozinove 20 K; dr. Turner mesto venca na grob gospe Rozinove 10 K; posojilnica mariborska mesto venca na grob gospe Rozinove 20 K; nabrala vesela družba v Hočah 12 K 40 v; posojilnica v Slatini 30 K; dr. Pipuš 10 K kot uspeh kazenske zadeve proti Jožefu Šantl. B. g. plati! Prosimo še nadaljnje pomoči!

* Pozor domači denarni zavodi! Te dni je hodil po Savinski dolini agent z Dunaja, ponujat denar proti varni vknjižbi na prvo mesto po 4 1/2%, proti vknjižbi na drugo mesto po 4 1/2%. Ali so tudi politični nameni pri teh posojilih nemškega denarja? Denarjev je v Savinskih posojilnicah dovolj, a obresti so previsoke in upravni stroški so semtertje prehud. Čez 1/2% dobička jemati proti otroški varnosti, je za nabiranje rezervnega zaklada dobro, a ni dobro za dolžnika. Namen naših denarnih zavodov bi naj bil ljudem pomagati, a ne ogromne dobičke nabirati. Bode menda res dobro, napraviti rajfajnovko v vsaki župniji!

* Katoliška zavest. Katoličani so se zares v sijajnem številu odzvali klicu, da se postavijo na branik za svetost sv. zakona. Na Dunaju, kamor so se pošiljale ugovorne pole proti razdržnosti zakona, komaj zmagujejo delo, da preštejejo vse podpise. Pet uradnikov je od jutra do večera neprenehoma pri delu, toda upati ni, da bi svojo nalogo zvršili že pred Veliko nočjo. Podpisov bo več milijonov.

* Milij darovi za družbo vednega češčenja: Sv. Jurij na Pesnici 15 K, Črešnjice 5 K 50 v, Prihova 16 K, Sv. Benedikt v Slov. gor. 21 K, Vu-

„Tfu... če nobena vrana ne zakroka nad mano, me mahne Ilija s svojo lopato. Še blizu mu ne smem, ker mi gotovo odnese čepico sapa, katero dela s svojim zamahom. — Nu, Slaviša jim tudi spušta prevročo kri, kakor vsak zdravnik. Žarko pa že zna, čemu bodo Turki vdovice... tfu.“

Slično je presojeval borilce in se ogibal vstašev. „Vraga, mene starca bi radi,“ je zastokal Vjeruša in se vrgel na tla. „Preveliko šalo si dovoljujejo z menoj... tfu! — Ali vsega tega je kriva baba. Da bi vas voljeje snedli, psi mesarski! Že vidim, da moram nekaj napraviti, drugače me zmešajo med otroke.“

Poiskal je padlega vstaša, mu vzel obleko in se preoblekel. Med tem delom je sopel, skakal in se zopet metal med trupla. Ko je bil preoblečen, je skočil med Turke.

„Da vas ozdravim in rešim glavobola!“ je zavpil in jel klati.

Premoč je premoč!

Bojna sreča je bežala od vstašev in Turki so zmagovali. Vstaši so se sicer borili ali padlo jih je že veliko. Vjeruša je opazil to.

„Há, vi stekla teleta, koze mohamedanske, naj vas race! Mislite, da bo Vjeruša hodil z vami? Dam vam popra! Alo... po njih! Kolji!“

Vstaši so ga spoznali in še z večjo jakostjo sekali. Pa to je bila že zadnja sila umirajočih.

„Kolji!“ je rjul Vjeruša. Tfu... Slaviša, ali pa ti Ilija, pošljita bega k Mohamedu!“

Konec prihodnjité.

zevica 25 K 57 v, Sv. Rupert v Slov. gor. 66 K 42 v, Zagorje 19 K, Paka 10 K 20 v, Sv. Urban nad Ptujem 96 K, Sv. Pavel pri Preboldu 53 K 50 v, Sv. Stefan 33 K.

Mariborski okraj.

m Poljudno predavanje za kmete in delavce. Predavanje bralnega društva v Mariboru se vrši vsprej v mali dvorani v „Narodnem domu“ v I. nadstropju. Na željo mnogih obiskovalcev teh predavanj se začne v bodoče vsakokrat predavanje že ob 9. uri dopoldne. Predzadnjo nedeljo sta predavala dr. Rožman o nastanku rose, slane, dežja, snega in toče, dr. Dimnik o preosnovi zakonskega prava. Izborno pa je bilo zadnjo nedeljo predavanje profesorja g. dr. Antona Medveda o zgodovini starih Slovanov. G. profesor nam je z njemu lastno besedo opisal zgodovino naših pradedov od pamitiveka do srednjega veka in bo isto snov prihodnjo nedeljo nadaljeval. Obisk je bil vsakokrat dovoljen. Največje zadoščenje predavateljem je, da obiskuje kakih 20 kmetov in delavcev redno ta predavanja, da od teh skoraj nihče ni nobenega predavanja zamudil. V nedeljo 8. t. m. predava g. dr. Anton Medved o zgodovini Slovincov (nadaljevanje). Torej pridite v nedeljo ob 9. dopoldne v obilnem številu v malo dvorano „Nar. doma“.

m Maribor. Pod železniškim mostom v Franc-Jožefovi ulici so se prestrašili v težek voz upreženi konji, ki so zdirjali z vozom po imenovani ulici, potem po strmi Jožefovi ulici. Šele na mostu so jih ustavili. K sreči se ni zgodila nikaka nesreča, samo voznik se je na rami precej ranil. Voz je bil župana Schmidererja. — Pri gospej Rajhenberg v Bismarkovi ulici je v četrtek večer, ko je šla imenovana gospa s svojo kuharico na obisk, ukradel tat 500 do 600 kron. Kuharica je prišla nepričakovano hitro domu; ko stopi v sobi, vrže jo tat na tla. Ker je pa začela kričati, jo spusti in zbeži. V sobi je že imel na mizi cel knp zlatine in srebrnine, katero pa ni mogel vzeti seboj, ker je bil prehitro zasačen. Spustil se je skozi okno po vrvi na dvorišče. — V delavnici južne železnice na tukajšnjem koroškem kolodvoru je zmečkalo kovaču Jakobu Arnuš desno roko do gležnja in konce prstov na levi roki. Pri ravnanju pločevine med valjarje mu je potegnilo roko med nje. Prsti so bili še enkrat tako dolgi in roka še enkrat tako široka. Prikazala se ni ne ena kaplja krvi. V bolnišnici so mu takoj odrezali roko.

m Zaveden in navdušen planinec je gosp. Ivan Lamprecht, veleposesnik na Kumenu v Pušcavi. Ne le, da je sam član Podružnice, je dal vpisati za člana tudi svojo gospo soprogo in gospoda sina. Ponosno nosijo vsi trije tudi znak Planinskega društva.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Helčl hodi na lov. Pa ne strela zajcev, menda tudi ne žab, ampak meri samo na slovenske otroke. Po Veliki noči se začne namreč pri nas zopet novo šolsko leto. Nemška šola zadnja leta ni nič napredovala. Helčl pa srčno želi tretji razred. Dolg čas mu je namreč samemu. V šoli sam, v družini sami dolgočasni obrabi, iz kobače mu odide že drugi krčmar s praznim žepom, ker ne more živeti samo od dolgega časa. Kaj tedaj početi? Palico v roko, pipco pod pazduho in hajd na lov na slovenske otroke! Zaradi lepšega ima seboj Flucherjevega Korla, novega načelnika krajnega šolskega sveta. Izgovarjala se bota seveda, da iščeta za šolo sposobne otroke. Pa kaj ima pri tem opraviti Helčl? Sicer pa se itak poznamo. Mislimo, da mu slovenski stariši ne bodo šli na lim. Vedno ima usta polna lepih obljub. Toda poglejte sirote, ki hodijo v nemško šolo. Obleko jim obljubujejo, pa kako razcepami in umazani so — tega na slovenski šoli ni. Jesti jim obljubijo — pa samo od obljube tudi viničarski otroki niso sit. Upamo toraj, da se slovenski stariši ne bodo bali niti Helčlovih „preroških rus“, ampak mu pokažejo, kje so dveri.

m Sv. Ilj v Slov. gor. Pred kratkim pri nas ustanovljena podružnica c. kr. kmetijske družbe štajerske je že začela delovati. Kakor se sliši, dobi podružnica od osrednjega odbora več plemenskih merjascev boljše pasme. Obljubljenih imajo tudi več škropilnic. Udov šteje podružnica že nad 160. Ker ima velik delokrog, prirejajo se sedaj zaporedoma podružnični shodi v okolici. Predzadnjo nedeljo 18. marca vršil se je tak shod pri Sv. Kungoti. Res, našemu kmetu je treba organizacije, a tudi ta mora biti na pravi, zdravi podlagi. Na nekaj še opozorim gospode pri izvrševalnem odboru. Reklo se je prej in še vedno se trdi, da je ta podružnica popolnoma nepristranska, ne nemška, ne slovenska. Če je to res, dvomimo. Zakaj se namreč toliko po